

Szilveszter
(ballada tájjal)

kifordított fekete föld
fehér szelíd leplet rája
hogy a szegény darabratört
sötét sarát hadd ne lássa

nem hull ma hó – semmi jele
derült Szilveszter éjjele

roskad a csönd mélymagába
szó emberi itt nem hangzik
de a bíró néma háza
hangos éji álmat alszik

vendég jött kutatni lelked
mondd léphet-e bátran beljebb

mért kerülik járvány tört ki
naphosszat figyel magába
nem betegség nem az gyötri
hanem rajta falu átka

varjak gyűlnek torra bálra
egy veszett ráunt a nyájra

gyér világ van benn a házban
gyertya fodros sárga fénye
pislákol a szűk homályban
alszanak mind egy kivéve

kinn fölsír az ól egy neszre
alvót könnyen ér a veszte

egy – mondom – egy ül magában
szíve szélre szúr megretten
szeme lobog furcsa lángban
egy pontot néz néz meredten

mennyi csillag s mindnek titka
távolból mind gyöngye szikra
messze zaj zúg kinn az éjben
szél szökteti csalja úzi

ünnepel a falu népe
csöndhöz edzett fül kiszűri

nádi zsombék mormolása
fürgé lábak surranása

ordít – hozzám gyertek táncra
emlegetni úrvendégem
kínban mind lobogva járja –
fölugrik vad félelmében

láng elől árny szökj a zugba
mert nagyot halsz fénybe bukva

áll a bíró áll reszketve
arca sárga lángba fagyva
házát mintha tenger tűzben
látta volna pillanatra

fellel ballag át az égen
éjfürdőző csillagfényben

nem vagy gyilkos nem vagy mégsem
mint idegen néz a házra
hátrál lassú pár lépésben
rohan már míg bírja lába

fönn a hold fut örök óta
éjjel maga mint a róka

botlik baljós rögös éjbe
vén december jeges ujja
mint zsványok éles kése
tüdejét úgy vágja szúrja

Száraz-érből pára ködlik
szusszan a víz föllélegzik

arra távol túl az éren
hol bozót bozótba hajlik
nádas ringó rejtekében
csárda áll víg nóta hallik

híre mára vén kísértet
egy-egy ajkon föl-föléled

lárma hangos mind kihallik
sose süket a kis csárda
falai közt – úgy beszélnek –
Rózsa Sándor sokat járta

már a port szél le nem fújja
csak föl- s föl-kavarja újra

jön a bíró lopva lépked
szegényt erre jaj mi hajtja
ha meglátnak Józsa véged
merre jár tán azt se tudja

fáj ez a táj kínoz szeret
vad harag kel sós könny ered

megállt figyel mit hallhatott
van még szó van szív mi fájhat
kín nyomor sok gyerek halott –
Józsa bűne lelkén szárad

ott egy csillag épp lepergett
sokból egynek hullni kellett

kong a szó mint harang kondul
szél kőnek kő víznek adja
Józsa vissza-visszafordul
messze jár már mégis hallja

templom épült karcsú teste
föld alatt van eltemetve

őselhagyott puszta kékes
ködben sok semmi halk halál
nyüzsgő mérges magány népes
hada keres és nem talál

oly közel van szinte látom
mint egy földeregő álom

már friss hantok között kering
fény körül rab bolond bogár
szólt valaki valaki int
ág int hív halk rekedt homály

koldus ágya csönd tanyája
féregjárta tolvaj bánya

régen nem lesz se hant se kő
temetőnek híre hamva
egyet nem felejt a jövő
neved száj a szájnak adja

Károlyiért falut adott
síriját ásta – él a halott

elillanni futni szállni
veszni kásás hús habokba
mint érezni tudni fájni
lenni minden oka Józsa

Nepomuki Moldvába ölt
Szent János adj neki erőt

fölbredt a föld haragja
futna s botlik kiált Józsa
bozót marja rög harapja
sűrű nád utána szólja

bízunk benned legyél János
velünk értünk igazságos

érpartra ér mély sötétbe
szelid szilfa szólongatja
ágkarjába lombölébe
kúszik föl fejét lehajtja

*így legyünk örökre együtt
Jósa hallgasd most az esküt*

*kis tsemétét elültetél
hogy rajongtál játszadoztál
sudár fává fölneveltél
s velem te is szálasodtál*

*most élő s holt ellened van
ki szeretett s kit szerettél
egyedül tsak én maradtam
meg neked el sohse vettél*

*föld az átkot veled nyeli
száz gyökerem mind fölszítja
rontó mérgét kínnal teli
ezer levelem sikitja*

*élek szörnyen száz esztendő
ki haldokló ágam töri
kegyeletlent rőzsessedőt
lombom tépőt átok veri*

*ág közt kötél kígyó kúszik
Józsa nevet könnye csordul
víg bolondos éjfél múlik
szél se mozdul ág nyikordul*

*száll pihe hó a szív nyugodt
új esztendő Isten hozott*

X X X X X X X X X X X X X X X X

Így volt, vagy se Szél beszélte.
Holt szil szellemhangja sírta.
Csönd üzente éjjelente,
mit leírtam pár papírra.

Ha nem hiszed... Őket vallasd.
Tőlük mindig újat hallasz.